

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

IV.évf. 9.szám

1999. SZEPTEMBER

Negyedévesek lettünk

Ha patináról még nem is beszélhetünk, a tiszavirág-koron biztosan túl vagyunk: negyedik szeptemberét érte meg lapunk. Az elmúlt 3 évben megjelent 36 rendszeres és 4 különszámunk, összesen 162 oldal terjedelemben. Újlaki arcok c. rovatunkban bemutatunk 10 papot és 24 világit; közöltünk x verset y számú szerző tollából... De talán hagyjuk a statisztikát. A lényeg ugyanis más.

Lapunk rendeltetése, hogy az egyházközség életének egyik fóruma legyen, ahol értesíthetjük egymást, felvethetjük gondjainkat, elmondhatjuk örömeinket, bemutathatunk jó példákat. Tükör szeretnénk lenni, meg egy kicsit kovász. Amit nem szeretnénk: látszatot kelteni, mondjuk pezsgő egyházközségi élet látszatát. Tükrözni, és ezáltal serkenteni, azt nagyon szívesen. Kérjük tehát az újlaki atyákat és testvéreket, tekintsék továbbra is aktívan magukénak a lapot. Olvasás és írják - még akkor is, ha néha egy-egy cikk, vers vagy levél helyszűke miatt nem fért, vagy a mi gyarló ítéletünk szerint semmiképp sem illett bele. (Talán mentségünkre szolgál, hogy egymás írsaival szemben vagyunk a legkritikusabbak.) Áldást és támogatást kérünk további munkánkhoz.

A szerkesztőség

„Mint gyengéd atya, aki ellene szegülő fiát fogadja, s a hangja elérzékenyül és nem mér ki büntetést bűne nagyságának arányában, Isten is így tesz velünk jóságában.”

Aranyszájú Szent János
(emlékünnepe szept. 13.)

Veni Sancte Spiritus

Megtelnék a padok. Barnára sült, kipihent arcú gyermekek, felnőttek látják újra viszont egymást. Istenem, mekkorát nőtt az előttem ülő kislány a padban! Milyen szép, hosszú hajat növesztett ez a kislány itt mellettem! Sokan ismerjük egymást. Templomból, iskolából, hittanról, vagy csak egy kilences mise utáni mosolyból. Jó újra együtt. Sokan sokféleségünkkel tükrözzük Istennek mérhetetlen gazdagságát. Az adományok, amelyeket kapunk, sokfélék. Egyben mindnyájan közös Barátja van velünk jelen mindig, de különösen most, az induló tanév elején. Őt, a Szentlélek Úristent kérhetjük közös indulásunkkor. Engem mindig új, friss lendülettel, szinte pünkösdi élményekkel tölt el a szeptember eleje. Mindannyiunk közös ügye ifjúságunk jövője, melynek része a most kezdődő új tanév. Imával támogatni ezt az elindulást kerestény kötelességünk.

Jöjj, Szentlélek Úristen, segíts, hogy ifjúságunk Istenhez, Egyházhoz, hazához, családhoz ragaszkodó tanévet kezdhesen el. Adj minél több elkötelezett, közösségi feladatot vállaló fiatal! Küldd le ránk Szentleked sugarát, hogy fiataljaink megismerhessenek mindazzal, ami létezik, hogy dicsérhessenek a költészet szépségeivel, a történelem igazságával, a természettudományok titkaival. Hogy megtanulják az egészséges életmódot, hogy fel tudják állítani a józan testkultúra értékrendjét. Hogy találkozhassanak Isten jelenlétével, szeretetével a zenében, a képzőművészetben is. Földi életünk mérlegét billentse kegyelmed javunkra az örök életben. Veni Sancte Spiritus! Te mindenhol jelen vagy és mindent betöltesz.

Keglevich Lászlóné

Főoltárunk és oltárképünk 200 éves

Templomunk 1745-1756 között épült, első főoltára „csak” akkora volt, mint a mellékoltárok, oka: „a hívek kimerült áldozatkészségéből többre nem tellett”. Majd fél évszázad elmúltával az akkori, hetedik újlaki plébános, Lubisich Ignác hatásos buzdító szentbeszédének indítására a hívek 2766 forintot gyűjtöttek új, méltó főoltár építésére. (Ez az összeg a templom akkori 4 évi teljes bevételének felelt meg! Fél forint volt egy ács napszáma.) Másfél év alatt készült el az új főoltár, Hükich Kristóf építőmester, Held Frigyes szobrász, Zandt Ferenc és József márványozók, valamint Wittmann József aranyozó munkájaként. Az oltárkép Falkoner Ferenc József festőművész műve, mely a Magnificat jelenetét, a Szűzanya Erzsébettel való találkozását ábrázolja. (A művész nevét márciusi számunkban sajnálatos módon sajtóhibával közöltük. - A szerk.)

A főoltárt 1799. szeptember 14-én - akkoriban még: Mária nevenapján - „avatta fel” első szentmiséjével Újlak szülötte, Stuck József újmisési pap. A korábban Segítő Szűz Mária névre hallgató plébánia neve ettől fogva, éppen 200 esztendeje, Sarlós Boldogasszony plébánia.

Az évfordulóra Tarr György restaurátor-művész felújította oltárképünket, amiért ismétellen hálás köszönetünket fejezzük ki. Szembemiséző oltárunk 33 évvel ezelőtt (a huszonegyedik plébános idején), ideiglenes jelleggel készült. Szabályosan kőből-márványból kellene állnia mozdíthatatlanul, hogy méltón jelképezze Krisztust mint biztos alapot. Vajon mi mikor követjük elődeink példáját? Lesz-e - a 200 éves régi főoltár meghagyásával - méltó szembemiséző márványoltárunk?

János atya

PLÉBÁNIAI HITTANÓRÁK az 1999/2000-es tanévben

Óvodás (kicsik):

Kedd 5-6 Szent Erzsébet terem

I. oszt. és óvodás (nagyok):

Hétfő 5-6 Szent Erzsébet terem

II.-III. oszt. (kezdő és haladó):

Hétfő 5-6 Szent Margit terem

IV. oszt. (most elsőséledek):

Hétfő 6-7 Szent Margit terem

V. oszt.:

Szerda 5-6 Szent Erzsébet terem

VI.-VII. oszt.:

Szerda 6-7 Szent Erzsébet terem

VIII. oszt. és I. gimn.:

Hétfő 5-6 Szent István terem

II.-III. gimn.:

Hétfő 1/2-1/2 Szent Erzsébet terem

IV. gimn. és bérmelegítésre készülők (kétéves felkészülés):

Kedd 1/2-8 Szent Margit terem (szept. 14.)

Ifjúsági (30 évesig)

Hétfő 1/2-8 Szent István terem (szept. 13.)

Felnőtt:

Kedd 1/2-1/2 Szent Erzsébet terem

Útkereső:

Péntek 1/2-8 Szent Erzsébet terem

Ifjú házások, szülők:

Csütörtök 1/2-8 Szent Erzsébet terem
(kéthetenként; szept. 16.)

A hittanórák a jelzett kivételektől eltekintve
szeptember 6-tól kezdődnek.

Az iskolai hittanok szeptember 1-jén kezdődnek
a tavalyi beosztás szerint!

Kollár Mihály

😊 Újlaki arcok 😊

Egy emberöltőnyi idő is eltelt már azóta, hogy Mihály bátyánk 1966-ban az újlaki képviselőtestület tagja lett. Éppen ezért kevesen is tudnának annyit mesélni plébániánk legújabbkori történetéről, mint ő. Pedig ő sem itt született, sőt, Trianon következtében még csak nem is Magyarországon, hanem a szinmagyar, de csehszlovákiai Pozsonyvezekényben, 1926-ban. Családja és faluja vallásosságáról máig szép emlékeket őriz. A házaknál mindig volt szenteltvíz, mellyel templomba induláskor keresztet vettek, hogy aztán kellő áhitattal vonuljanak a családdal a templomig, majd ott iskolatársaival felsorakozva a templomba. Ha valaki netán otthon maradt, az úrfelmutatáskor felcsendülő harangszóra otthon is letérdelt. Körmenetkor a baldachint elsőnek a férfiak sokasága követte.

Mihály 1940-ben került inasnak Budapestre, ahol a Kolping Katolikus Legényegyletnek is tagja, sőt választmányi tagja is lett Bády Ferenc atya vezetése alatt. Volt közben levante, katona és hadifogoly, szerencsére egyik sem túl sokáig. Esze, származása miatt az új rendszer minden áron iskoláztatni akarta, ő lehetőleg politikamentes megoldásként az esti gimnáziumot választotta, ahol letette az érettségét. Az ezt követő katonaságtól hamarosan az egyetemi tanulmányok mentesítették. Az ELTE TTK-n végzett kémia-fizika szakon, közben a megélhetéshez szükségeset este a vasútnál kereste meg.

Tanári foglalkoztatását párttagsághoz kívánták kötni, így inkább bútorgyári laboráns lett. Közben még korrózióvédelmi diplomát is szerzett a soproni egyetemen, és évtizedeken át, egészen nyugdíjazásáig laborvezetőként dolgozott a bútoriparban. 1955-ben megnősült, két gyermeke és két unokája van. A Mátyáshegyi úti házban 1961 óta laknak. Gyermekei akkor jártak hittanra az Ürömiben, amikor ez ritka kivételnek számított; pedig, mint derűsen meséli, beiratáskor az igazgató sem rosszalotta, a párttitkárnő meg még helyeselte is a dolgot - igaz, nem egymás füle hallatára.

A kolpingos fiúk-férfiak a kommunizmus idején is összetartottak, összejártak, időnként éppen Bády atya plébániáján. Így kézenfekvő volt, hogy az Újlakra költözést hamarosan meghívás követte a képviselőtestületbe. A hétfőnkénti perselypénz-számoláson túl Mihály bácsi elsősorban műszaki kérdésekkel foglalkozott és foglalkozik, és bár sokminden történt, részben éppen az ő jóvoltából, ma is dohogva tudja sorolni a régóta halogatott tenni- ill. javítanivalókat. Szeretné sokkal szervezettebbnek és hatékonyabbnak látni a testület munkáját, persze a céltudatosabb munkához céljainkat is világosabban kellene kitűzni. És szeretne sokkal több férfit, sokkal több fiatalot látni a templomban, akik számára például szolgálhat az a felelősség, melyet Mihály bácsi egyházközségünkért érez.

Sz. J.

Kántorlakás

Képviselőtestületünk a múlt évben úgy határozott, hogy szolgálati lakást vásárol kántorunk számára. Az adásvétel megtörtént, az 1039 Jendrassik György u. 3. sz. alatti egy szoba-két félszobás lakás a plébánia tulajdonába és Zsolték birtokába került. Nem állíthatjuk, hogy ez az 57m² a napokon belül hat főre szaporodó család minden igényét kielégíti, de korábbi tarthatatlan helyzetüket lényegesen javítja. Érezzék jól magukat új otthonukban, és lássa el Zsolt még sokáig szép szolgálatát változatlan lelkesedéssel templomunkban.

Felhívás

Az ismerős dal régi népszokást tükröz. Az a család, ahol kisgyermek született, néhány hétig más családoktól kapott egy-egy napi ételmezt, ez volt a komatál.

Keresztény közösségekben ma is él, újra él ez a szép szokás. Amikor új élet érkezik, a közösség tagjai átvállalják a bevásárlás és főzés feladatait, így édesanya és újszülöttje az első napokat egymással tölthetik.

Kántorunk, Zsolt és felesége immár új, szolgálati lakásukban várhatják negyedik gyermekük érkezését. Nagy segítséget jelentene, ha Krisztinát szeptemberben mentesíteni tudnánk az ebédfőzés idő- és energiaigényes munkájá-

Komatálat hoztam

tól. Gyermekeim iskolájában évek óta jól működik a komatál-hordás; szeretnék Újlakon is társakat találni Zsolt és Krisztina segítségéhez. A feladat:

Egy előre egyeztetett napon kétfogásos ebéd (leves és főétel) készítéséről lenne szó 2 felnőtt és 3 kisgyermek számára. Az ételt a vállalt nap reggelén vagy előző este kellene eljuttatni a plébániára vagy a sekrestyébe, az előző napon ugyanott átvett ételhordóban.

Szolgálatukat előre is megköszönve várom segítőkész testvéreim jelentkezését a 325-83-60-as telefonszámon.

Szántóné Terjék Eszter

Újlakiak nyara

A nyár legtöbbször számára a szabadság, a vakáció, a kikapcsolódás, az utazás időszaka.

Összeállításunkban újlakiak nyári programjairól számolunk be.

PAPJAINK közül János atya szűkebb palóc-földi pátriájában töltötte szabadságát. Sajnos, beteg szívvel közben a balassagyarmati kórházba került, és még utána is pihenésre szorult.

Gábor atya két lelkigyakorlatot tartott vidéken, előbb Szombathelyen szabadon jelentkezőknek (l. előző számunkat) egy *Tűzének* lelkigyakorlatot, majd egy zártkörűt Kecskeméten a Hét Láng Szövetség tagjai számára.

György atya ismerősök társaságában néhány napot Szlovákiában töltött, majd Medjugorjében járt. Az ott tapasztaltak ihlették az alábbiak megírására:

Medjugorje az idej, nyári ifjúsági találkozó idején is a szokott módon békés és imádságos volt. Megtérésre, megújulásra hívó zárandokhely; mostanában alig megy oda olyan, aki csak látványos szenzációkra éhes. Az itteni léghő nem intellektuálisan sziporkázó, nem is apologetikusan „jelenlésvédő”. A személyes hit, bizalom és imádság elmélyülésre hív. Gyóntató papok mindenütt a templom mellett naponta több órán át - minden este ünnepélyes, koncelebrált szentmise, ilyenkor, az ifjúsági találkozó idején külön is egésznapos szentségimádás - mind jól kiemelik, hogy a szentségeken keresztül is Jézus Krisztus áll a középpontban.

Medjugorje hatását, jelentőségét találóan írja le egy idén megjelent és kapható könyv: „Emmanuel nővér: Medjugorje; a kilencvenes évek. A szív diadala”.

Hivatalos, végleges egyházi nyilatkozat még nem született. Saját tapasztalatom - több autóbusznyi ember belső átalakulását is látva: Köszönöm ezt a sok belső megújulást, átalakulást.

Vombatok Nagybecskón

Ha valaki esetleg nem kapcsolna azonnal: a vombatok egy regnumi nép, Nagybecskó pedig a Tisza két partján, két országban terül el. A nyolc regnumi fiatal, köztük három újlaki (Szaszovszky Eszter vezetőként, valamint Ági húga és Falussy Kati), a kárpát-aljai Nagybecskón töltött egy hetet augusztus közepén. A helybeli gyerekek foglalkoztatására vállalkoztak, melynek súlypontja a magyartanítás volt, az ottani fiatalok magyar nyelvtudása ugyanis már passzívnak is csak elvéve mondható. Az elmúlt 80 évben elsősorban hitüket őrizték, és a ma is érvényes logika szerint aki római katolikus, az magyar is azon a vidéken, beszéljen akár milyen nyelven.

Nagybecskó lelki gondozását az aknaszlatinai plébános, az anyaországból odakerült Mészáros Domonkos atya látja el. A falu római katolikus templomát Trianon Romániának juttatta, ahová átjárni nem lehet; sok történelmi változás után tavaly decemberben szentelték fel az ukrainai Nagybecskó gyönyörű új templomát.

Gyönyörű a táj is; a regnumiak hegyet is másztak, a gyertyánligeti búcsúban is jártak. Az árvíz nem sok nyomot hagyott Nagybecskón, a Supurkán átívelő ingó-bingó, pallóhiányos függőhíd viszont igen mélyeket a gyerekekben (Ági, három nappal hazatérte után, még le is zuhant róla álmában). Nagy élmény volt az az országút is, melynek egy szakasza egyszerűen hiányzott: kiharapta a víz,

A magyarországi fiatalokat szeretettel fogadták a helybeliek; a három család, ahol megszálltak, igyekezett jótartani őket, még az az ukrán családfő is, aki egy árva szót sem beszélt magyarul. A mieink cserében ott hagyták a magukkal vitt élelmiszert, gyógyszert, játékokat - meg sok-sok ifjúsági könyvet a plébános atyánál, abban a reményben, hogy lesz még a környéken, aki el tudja olvasni őket. Ezt előmozdíthatja az anyaországiakkal való kapcsolat: Domonkos atya elmondása szerint az általa ellátott falvakban örömmel várják az odalátogatókat.

Sz. J.

Egy sárkány nyári emlékei

Az újlaki plébánia közösségéből idén nyáron 6 felnőtt és 13 gyerek élvezhette egy hónapon át a balatoni nyaralás örömeit Rácz Gábor jóvoltából Ábrahámhegyen, romantikusan nomád körülmények között. Az Újlak Karitasz Alapítvány 40.000 forint értékű élelmiszerral járult hozzá a közös táborozás költségeihez.

A Káli medencében járva öröm volt látni búcsú napján a misén a sok-sok gyereket. A búcsú kedves hagyománya szerint kizárólag gyerekek kínálhatták a magukkészítette vásárfiát jelképes áron. Egy-egy komolyabb üzlet után kuncogva dugták össze kis fejüket, suttogva mesélték egymásnak, hogyan kelt el egy szem ringló húsz forintért.

A Balatonon a nádas szélén hattyúk és vadkacsák úszkáltak, a stég alján

mocsári teknős dugta ki fejét. Gézuka horgászott, az első halat meglátva a kislányok is csatlakoztak hozzá. Orsikának csak egy botocska jutott, a fogás mégis az ő halának számított.

A fürdés utáni barkóba játékban a felnőttek is részt vehettek. Kérdezni korántsem volt egyszerű feladat, mivel a válaszokat többnyire Orsika irányította a négyévesek következetességével. Amikor Géza apuka megkockázta a kérdést, rákérdezhet-e, a válasz szigorú nem volt. Pedig ezt a kérdést nem szokás megtagadni, magyaráztuk Orsinak, miért ne kérdezhetne rá? Mert ez titok, felelte komoly arccal.

Este az anyukák vacsorát sütöttek a kőből épített kemence paraszán, a gyerekek az imbolygó fényekben esti rohangászásaikat végezték. Izgatottan keresték Gáborral a rókát, hiszen

ökelme arra tanyázott, még a nádtetőn át is bekukucskált.

Rám később a sárkányok nehéz szerepe jutott. A sárkány, feladatához híven, gyerekhúst akart enni, de mivel apa, anya ház volt, sőt a mosogatóasztal és a pad is ház lett, szegény vidéki sárkány nehezen boldogult a házak útvesztőiben. Segítséget keresve javasoltam, keressük meg a másik sárkányt, aki odakint bújkál a rókával együtt. Emeséék a biztonság kedvéért megfogták a kezemet, így indultunk neki másik sárkányt keresni. Tíz méter után Orsika úgy döntött, mégiscsak elég lesz az egy sárkány.

Késő este ismerős felnőttek jöttek át komoly felnőtt dolgokról beszélgetni, a gyerekek meg lefeküdtek, hogy továbbálmódják abbamaradt játékaikat.

Udvardy László

Mire jó egy nemzetközi ministránstábor?

Hát először is *nemzetközi* - megismerhetek külföldi embereket, szokásaikat, gondolkodásmódjukat. Idén az erdélyi és kárpátaljai magyarokon kívül csak német nyelvet beszélők jöttek, de több országból, Németországból, Svájcából és Luxemburgból.

Ministráns, azaz olyan emberek gyűlnek össze, akiket vonz az oltár közelsége, szeretik a szolgálatot. Ennek némileg ellentmondóan a gyakorlatban a németek megerőltetőnek tartották a mindennapi misét, de amikor ott voltak, akkor szívvel-lélekkel vettek részt a szertartáson.

A *tábor* pedig kimozdulás otthonról, más a környezet, mások az emberek, könnyebb így odafigyelni az adott témára.

Mindez gyönyörű környezetben, a Bodajk és Balinka közti táborhelyen 180 résztvevővel augusztus 2-tól 7-ig zajlott. A magyarok közül többen, magamat is beleértve, nem beszélünk németül, a meghirdetett más nyelvű csoportokat azonban hiába vártuk. Ennek ellenére jól elbeszélgettünk a vendégekkel keverék nyelven és szükség esetén kézzel-lábbal, sok komikus helyzet adódott.

A tábor témáinak középpontjában Szent Márton alakja állt: az ő hivatása, tanúságtétele, a szegények iránti szeretete. Zárótémánk volt „az én hitem a jövő egyházában”. Napjainkat kirándulás, akadályverseny és olimpia, beszélgetések, esti tábor tüzek tették színessé. A sok élmény közül a legkedvesebb szeretném befejezni rövid beszámolómat: Pannonhalmi kirándulásunk alkalmával a reggeli imát Paulus német ferences atya tartotta az apátságban. Mindössze pár mondat volt az egész: Ha

felmegyünk egy hegyre, közelebb kerülünk a fényhez. Ha közelebb kerülünk a fényhez, közelebb kerülünk Istenhez. Csak Isten fényében láthatjuk meg saját fényességünket. De Isten fényében saját árnyoldalaink is jobban látszanak.

Havasi Gergely

Csudijó gyerektábor

Július 25-én egy 17 fős csapat indult el Péli-földszentkeresztre, hogy egy remek hetet töltsön el együtt. Vezetőként a Mákvirágok és az Egerek fogtak össze,

hogy közös táborozással nyújtsanak maradandó élményt a 10-12 éves korosztálynak. A korhatár a tervezettnél kicsit tágabb lett, a létszám viszont szűkebb, de ez semmiféle problémát sem okozott. Kicsik és nagyok egyformán rengeteg élményben részesedünk.

Hatalmas mozgásigényünket többféle sporttal csillapítottuk: sokat fociztunk, s még métázni is megtanultunk. Esténként elmaradhatatlan program pont volt a közös tábor tüz, ahol sok dallal, játékkal és viccel gyarapodtunk.

Természetesen a szellemi gazdagodás sem maradt el. A tábor témája az öskereszténység volt, s ez leginkább a félnapos akadályversenyben került elő, ahol a megoldandó feladatok sora kapcsolódott e témához. A nyakunkban lógó hal jelképe emlékeztetett minket nap mint nap a tábor gondolati vezérfonalára.

A napot rendszerint az Úr köszöntésével, majd reggeli tornával kezdtük, esténként a tábor tüz után imával zártuk.

Ez a tábor biztató kezdete lehet a legifjabb újlaki kisközösség létrejöttének.

Békési Mariann

Görögkatolikus lelkigyakorlaton

„Szüntelenül imádkozzatok” (Lk 18,1)

A fenti idézet volt a mottója annak a máriapócsi lelkigyakorlatnak, amelyen imacsoportunkból négyen vettünk részt. Valószínűleg eszünkbe sem jutott volna, hogy görögkatolikus testvéreinknél keressük a lelki megújulást, ha ez idő tájt (augusztus 19-21) találunk máshol. Kicsit tartottunk a számunkra idegen szokásoktól, de komolyan vágytunk az Úrral való kapcsolatunk elmélyítésére és ez segített legyőzni aggodásunkat.

A lelkigyakorlatot a 8 éve szentelt Polyák Imre atya tartotta a tapasztalatokban bővelkedő, nyugdíjas Lakatos László atya aktív közreműködésével. (László atyának nemrég ikonokat bemutató könyve jelent meg Ünnepi könyv címmel). Összesen 15-en voltunk, a többiek mind környékbeli görögkatolikusok. A lelkigyakorlat célját így fogalmazta meg Imre atya: belső békeesség alakuljon ki bennünk, hogy ha visszamegyünk a világba, ajándékként kapjon minket a világ. A napi program nagyon egyszerű volt: imádkozni. Reggeltől estig, sőt éjjel is. A görögkatolikusok zsolozsmáját imádkoztuk, amely olyan gazdag, hogy ezen kívül már csak a Szent Liturgiára - amely szintén sokkal hosszabb a nálunk megszokott szentmisénél - és egy rövid elmélkedésre jutott idő. A hangulatot a 86 éves Erzsébet néni szavaival jellemezném: „Amióta itt vagyunk, minden nap vasárnap van!”

A görögkatolikus liturgiával való találkozás segített a lelki előrehaladásban, meglátásokat adott a szentmisére készü-

lés és az imaélet területén. Pl.: a szentáldozásra már az előző esti zsolozsma mondásakor készültünk mély bűnbánattal, istenfélelemmel, tudatosítva, hogy valóban Krisztus szent testét és az Ő drága vérének vesszük magunkhoz. A szentségi böjt jelentőségét is kiemelte Imre atya; aki akarta, vállalhatta, hogy a kötelező egy óra helyett éjfél-től böjtöl, azaz nem reggelizik.

A zsolozsma minden imaóráját a mély bűnbánat és Isten dicsőítése jellemzi, az „Uram irgalmazz!” 3-szor, 12-szer, 40-szer is sorra kerül, a „Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és a Szentléleknek” is vissza-visszatér. Sokszor elhangzik, hogy a mi Istenünk „jóságos, irgalmas Emberszerető”. Jó volt megtapasztalni az odaadást: „önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk”. Tetszik, hogy a hívek elkérik az áldást: „Az Úr nevében adj áldást, atya!”

Az ima, az ének főlemel, szárnyakat ad. Az egyik este, amikor a megfelelő énekhangot is megtaláltuk, úgy belejöttünk a dicsőítésbe, hogy úgy éreztük, sikerült az angyalok és szentek kórusához társulni énekünkkel.

Hálásak vagyunk a lelkigyakorlatozásban segítő atyáknak és a nagyon kedves görögkatolikus testvéreknek, de leginkább az Úrnak, mert

„Téged illet a dicséret, téged illet az ének.

Téged illet a dicsőség Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.”

H. Z. E.

Családi események

A keresztség szentségében részesült: augusztus 28-án Török Balázs, Üрге Dániel, Györffy Máté, 29-én Götz Blanka.

Örök hűséget esküdött egymásnak augusztus 7-én Kozek András és Mihályi Lilla, Kovács Bálint és Gulya Ildikó, 14-én Fehér Zsigmond és Kovács Livia, 21-én Szabados Péter és Stomfai Andrea, Michael Rowe és Szakály Orsolya, Pozsgai László és Paál Mária, 28-án Szóják Miklós és Pócza Barbara.

✝ Halottaink: Nagy Imréné (81), Huszka Zoltán (84), Franyek József (80), Babos Józsefné (83), Gáti Mihályné (83).

Júliusi számunkban az érettségizettek sorából kimaradt Falussy Anna és Ijjas Balázs neve. Mulasztásunk jóvátételeként ma már azt is közölhetjük, hogy Anna a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bölcsészettudományi, Balázs pedig jogi karára nyert felvételt.

Újlaki esküvő volt a Margit körúton

- és mielőtt még zokon venné valaki: persze országúti ferences is. De azért mi, újlakiak is joggal éreztük a magunkénak: ritka az az esküvő Újlakon, ahol ennyi ismerős arc venne körül minket.

Ezt persze Vajesznak köszönhattük, ő meg persze nekünk, hogy elmentünk. Így történhetett, hogy ezen a felemelő, némely elemében rendhagyó („Én téged, Vajesz, feleségül veszek.”) esküvőn megélhettük a krisztuskövetők összetartozását, akik egybegyűltek egy szentséget ünnepelni. Azt a szentséget, melyet Bence és Krisztina (most csakazértis így) szolgáltattak ki egymásnak, ám hogy ott lehettünk, az bennünket is megerősített. „Mintha ez a szentség engem is megáldott volna, olyan nagy erőt kaptam belőle”, nyilatkozta a menyasszony tanúja, pedig régi házaspár, harmadfél gyerekekkel. Újlakról eredt persze ő is, mint az esküvőn közreműködő, soha nem látott méretűre duzzadt újlaki gitáros énekkar is.

A ferences közösségi ház lombos kertjében, ahol az ifjú pár a végtelen sok jótkívánót fogadta, már a Margit körútiak kamarakórusa énekelt, klasszikusokat. Ott, a közösségi házban zajlott a lakodalom is, ötletes műsorszámokkal, finom falatokkal, fesztelen jókedéllyel. És azzal a jó érzéssel, hogy gazda és vendég, szereplő és pincér mind-mind összetartozunk, középen az ifjú párral és a Láthatatlannal.

Sz. J.

Plébániánk házatájáról

Plébániánk nyáron sem alszik. Szemmel látható változások történtek (az eddig elújságoltakon kívül): újralakkozták, -festették, -mázolták a hittantermeket. A templomi szószék új mikrofonállványt és lámpát kapott. A hátsó udvaron felállítottak egy kosárpalánkot, s mögötte magasabbra emelték a kerítést. A megmaradt csövekből még egy kis focikapu is kiltelt. A napközisek már vidáman használatba is vették ezeket az eszközöket.

A napközi az idén is sikeres évadot zárt. Az Újlak Karitasz Alapítvány 30.000 Ft-jával indult a tábor. Sikerült még 100.000 Ft-ot szereznie az alapítványnak a II. kerületi önkormányzattól, melynek felhasználására már több ötlete is van a táborvezető Lasetzky Krisztának. A máshonnan kapott pályázati támogatásról előző számunkban már írtunk. Nagy öröm, hogy a rengeteg (átlag 50) gyerek mellé mindig sok fiatal jött segíteni. A reggeli hittanos foglalkozások megtartásában készséggel vették ki a részüket az Udvary lányok és a Havasi testvérek. Több héten keresztül készültek lelkiismeretesen, együtt fedezték fel az Atyaisten szeretetét és énekeltek a gyerekekkel. Sokat segített még Szaszovszky Ági, Falussy Kati, Bánki Szilvi és Huszár Vera, akinek édesapja - „Laci bácsi” - mindent megszerelt. Fontos háttér munkát biztosított takarítással Proszonics István. Mindnyájuknak köszönet! Újlakiak összefogásából ismét valami szép született.

Vajesz

Pio atyánál jártam San Giovanni Rotondóban. A városka Olaszország keleti részén, az Adriai-tenger közelében fekszik, Róma vonalától kicsit délre. Világatlaszunkban nem jelölik. Pio atya tette naggyá. Egy ottani élményemet szeretném megosztani:

A Padre Pio sírjával szemben álló oltárnál vettünk részt szentmisén. Egyikünk mise után még ott imádkozott a sírnál. Régóta érzett különös tiszteletet Pio atya iránt; titkos ábrándjai közé tartozott egy tőle származó ereklye. Erre persze reménye sem lehetett, nagy öröm volt számára már az is, hogy eljutott a szentéletű pap sírjához. Imádkozás közben egy kapucinus atya hívó mozdulata zavarta meg. Amikor társunk odament hozzá, az idős szerzetes egy szentképet nyújtott át neki, rajta Pio atya valódi vércseppjével!

Pio atya ma is osztja ajándékait. Bizalommal fordulhatunk hozzá, közbenjárását kérve. És imádkozni is tanulhatunk tőle; Boldog Pater Pio napi imája így hangzott:

Jézusom, Te mondtad: „Kérjétek és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek és ajtót nyitnak nektek.”

Íme zörgetek, keresek és kérem kegyelmedet, hogy...

Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség. Jézusom Szent Szíve, remélek és bízom Benned.

Jézusom, Te mondtad: „Amit kértek Atyámtól az én nevemben, megadja nektek.”

Íme most nevedben kérem az Atyától a kegyelmet, hogy...

Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség. Jézusom Szent Szíve, remélek és bízom Benned.

Jézusom, Te mondtad: „Ég és föld elmúlnak, de az én ígérem el nem múlnak.”

Íme most szavad csalatkozhatalanságára támaszkodom és kérem a kegyelmet, hogy...

Miatyánk, Üdvözlégy, Dicsőség. Jézusom Szent Szíve, remélek és bízom Benned.

Jézusom Szentséges Szíve, Te nem tudsz részvétlen lenni a szerencsétlenek iránt, légy irgalmas hozzánk,

nyomorult bűnösökhöz. Add meg nekünk Szűz Mária Szeplőtelen Szívének,

a Te és a mi gyengéden szerető Édesanyánknak a közbenjárására a kért kegyelmet.

Szent József, az Úr Jézus nevelőatyja, könyörögj érettünk!

Tarján Mária

Egyházközségünk rendszeres programjai

Szentmisék rendje:

hétköznap: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰;
vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰, 19⁰⁰;

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján, az esti szentmisék után

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Családok miséje: minden hónap második vasárnapján 9⁰⁰

Zikkaron imaösszejövetel minden hónap első szerdáján 18³⁰-20³⁰ a Szent István teremben. Az imaösszejövetel minden érdeklődő számára nyitott.

A felnőtt gregorián schola énekel minden hónap első vasárnapján 10³⁰

A Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap: 11⁴⁵;

A Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰;
vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰;

Iroda (Bécsi út 32. ☎:335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰ - 12⁰⁰ és 15⁰⁰ - 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 18⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében): vasárnap 10⁰⁰ - 11³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰

„Teadél előtt”: minden hónap második vasárnapján 10⁰⁰-tól a hittantermekben

Nyugdíjasok összejövetele: minden kedden 10⁰⁰-tól a hittantermekben (szept 14-től)

Postánkról

Előző számunk lapzártája táján egy levélben különös kéressel fordult hozzánk valaki: próbáljunk magyarázatot találni rá, miért fogja el őt imádkozás közben rendszeresen a sí-rás. Kérdése természetesen elgondolkodtatott bennünket, de nem érezzük magunkat illetékesnek a probléma megoldására, különösen nem a személyiség és a körülmények ismerete híján. Az atyákkal megbeszélve csak azt javasolhatjuk, forduljon kérdésével paphoz gyónás vagy beszélgetés keretében.

A szerkesztőség

Szeptemberi események

- 3. P. Nagy Szent Gergely
- 5. V. 9⁰⁰ Veni Sancte - tanévnyitó szentmise
- 8. Sz. Kisboldogasszony
- 9. Cs. Képviselőtestületi ülés az esti szentmise után
- 12. V. Mária Szent Neve
- 13. H. Aranyszájú Szent János
- 14. K. Szent Kereszt felmagasztalása
- 19. V. Elsőáldozás a 9 órai szentmise keretében
- 21. K. Szent Máté apostol, evangélista
- 24. P. Szent Gellért püspök
Imaest az esti szentmisével kezdődően
- 26. V. 10-12 óráig előadás és beszélgetés családoknak a Szent Erzsébet teremben
- 29. Sz. Szent Mihály, Gábor, Rafael főangyalok
- 30. Cs. Szent Jeromos

Gitáros mise a hónapban: 12-én 19⁰⁰

Hírek, hirdetések

* Szeptember 11-én, szombaton ½9-től vizsgáznak az elsőáldozásra készülő gyerekek. Ezzel egyidőben a szülők számára lelki felkészülést tartunk.

A gyerekek első gyónása szeptember 17-én, pénteken délután 4 órától lesz a templomban.

* Folytatódnak a plébániai közös imaestek szeptember 24-én, pénteken az esti szentmise után. Mindenkit szeretettel várunk.

* A tavaszi családakadémiás előadás - Edöcsény Leventéék tartották a házasság szentségéről - folytatásaként szeptember 26-án, vasárnap 10 órától a Szent Margit teremben lesz házaspároknak a következő összejövetel Újlakon. Az előadás témája az ÜNNEP és ÜNNEPLÉS lesz, előadók: Komáromy Ferenc és Mária.

* A szeptemberre tervezett zarándoklat János atya egészségi állapota miatt elmarad.

* A margitszigeti Szent Mihály kápolna búcsúját október 3-án tartjuk. Az ünnepi szentmisét Kocsis István tábori esperes mutatja be.

* Sekrestyésünk, István a nyáron műtéten esett át. Betegsége idején áldozatkész hívek vállalták magukra teendőit. István augusztus közepétől újra munkába állt, Isten adjon neki egészséget a helytálláshoz.

* Augusztus 29-én az esti 7 órás szentmisét Andrásfalvy János újmisési szalézi atya mutatta be. Mise után sok újlaki maradt még együtt a vendégekkel a Szent István teremben.

„Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg. Mindenféle rossztól óvakodjatok.” (1Tessz 5,21-22)

ÚJLAKI HANGOK

Megjelenik havonta.

Szerkesztik: Bóné Gergely, Havasiné Zentai Edit, Dr. Keglevich Lászlóné, Máriaaligeti Krisztina, Szaszovszky József
Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)
Felelős kiadó: Mester János plébános

LAPUNK INGYENES, HOGY MINDENKIHEZ ELJUTHASSON. A NYOMDAKÖLTSÉG: 15 FT. KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY LEHETŐSÉGEIKHEZ MÉRTEN TÁMOGAS-
SANAK BENNÜNKET (ÚJSÁGPERSELYEN KERESZTÜL)! KÖSZÖNJÜK!

Köszönjük az eddigi cikkeiket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat gépelve vagy olvasható kézírással vagy floppyn (a floppyt visszajuttatjuk) a plébánia oldalbejáratán lévő postaládánkba dobják! Várjuk!!! - cikk - hirdetés - észrevétel - javaslat - kérdés - kritika - stb. - Az októberi szám lapzártája: szeptember 20.